

Novi objekti – nova spodbuda za še boljše delo

Na obnem zboru društva za telesno vzgojo in športno rekreacijo Partizan Ljubljana Šentvid, so pregledali rezultate minulga triletnega obdobja in se dogovorili za delo v naprej, izvolili pa so tudi novo predsedstvo.

TV D Partizan Šentvid letos praznuje 86-letnico svojega delovanja. V času svojega delovanja bo že četrto spremenilo svojo lokacijo. Po dolgotrajnih zapletih se je vendarle našlo razumevanje in z začetkom letošnjega leta se je za gostilno Zibert končno le pričel graditi nov športni center. Dela napredujejo v skladu s terminskim planom in bodo končana do dogovorjenega roka. Zraslo naj bi šest novih teniških igrišč, igrišče za košarko, mali nogomet oz. rokomet ter odbojarsko igrišče. S tem se bo zelo povečalo tudi število članov v društvu, katerega cilj je v dveh letih priti do številke tisoč.

Mladost je prednost tega kolektiva. Ves strokovni in voditeljski kader je iz domačih vrst. To je vsekakor tudi prednost, ki druži člane društva, saj gre za izredno homogen kolektiv, brez večjih notranjih osebnostnih problemov. Društvo je izredno aktivno, tako v rekreacijskem kot tudi v tekmovalnem smislu. V njegovem okviru delujejo trenutno štiri športne panoge: košarka, odbojka, rokomet in mali nogomet, poleg tega pa še moška in ženska rekreacija ter aerobika. Pripravlja pa se še ustanovitev teniške in balinarske sekcije. Zlasti za tenis je med krajani izredno veliko zanimanja.

V tekmovalnem smislu sta aktivni ženska košarkarska in ženska odbojarska ekipa, obe sta članici druge slovenske republiške lige. Ženska košarkarska ekipa igra v tej ligi uspešno že četrto leto in je bila v tej sezoni na pragu uvrstitve v prvo slovensko republiško ligo, ki ji je nazadnje le za las ušla. Ženska odbojarska ekipa pa je letos v tej ligi tekmovala prvič in svoj osnovni cilj, obstanek v ligi, tudi uspešno izpolnila. Na koncu so bile igralke pete med osmimi ekipami. Obstaja tudi moška košarkarska ekipa, ki sodeluje v rekreacijski trim ligi. Tu sodeluje tudi moška ekipa v rokometu. Mali nogomet je najbolj popularen šport med moškimi v Šentvidu, saj obstoja kar šest ekip, ki jim je omogočen celoleten trening. Najboljša ekipa se redno

udeležuje turnirjev za točke koordinacijskega odbora po ljubljanskih občinah. Izredno je priljubljena ženska in moška rekreacija ter aerobika. V društvu je največ žensk, saj jih je približno 65% od skupnega števila članstva. Kot posamezniki se njegovi člani udeležujejo različnih tekmovanj v rekreaciji, pa tudi prireditve za kaveljce in korenine. Tradicionalne so postale organizacije trim lig v košarki, rokometu in odbojki pa tudi organizacija enega izmed turnirjev za točke koordinacijskega odbora v malem nogometu. Praktično vse leto se na igriščih DTV Partizana Šentvid nekaj dogaja. Največji uspeh društva je prav gotovo prvo mesto med mestnimi krajevnimi skupnostmi v letu 1986 v okviru akcije »Iščemo najboljše krajevno skupnost v športni rekreaciji«.

Kljub temu pa vendarle ne teče vse tako kot bi si želeli. Gmotni položaj je že dolgo zaskrbljujoč. Če bi denimo hoteli trenerski kader vsaj minimalno nagraditi, danes DTV Partizan Šentvid najbrž ne bi deloval v taki širini. Na ta način so prihranili sredstva za nakup športne opreme, potovanja in še posebej za najemnine telovadnic, kar pobera polovico vseh sredstev. Ženska košarka se finančno pokriva sama z dotacijo SIS-a za telesno kulturo, za vse ostale panoge pa združujejo sredstva, ki jim preostanejo.

Nujno je potreben tudi prostor za zimsko vadbo. Trenutno gostujejo v telovadnicah štirih osnovnih šol, v katerih pa je nemogoče pridobiti še kakšno prostoro, saj je prosilec zelo veliko. V zimskih mesecih je tako nemogoče razširiti delovanje društva. Zanašajo se lahko le na zunanja igrišča, zato jim bo letošnja pridobitev novih igrišč prišla še kako prav.

Na obnem zboru so izbrali nov izvršni odbor, sekretariat, gospodarsko komisijo in nadzorni odbor. Za predsednika društva pa so ponovno izvolili dosedanjega predsednika Vladimirja Florjanciča.

Robert Pogačar

INVALIDSKI KOTIČEK

Kratke novice o dejavnosti društva

Pretekli mesec je bil za društvo invalidov Ljubljana Šiška, lahko rečemo zelo uspešen na športnem področju. Kegljaška sekcija, ki se je dne 15. maja udeležila republiškega prvenstva na 100 lučajev v Ravnah na Koroškem, si je med 12 ekipami priborila II. mesto. Zavidljivo II. mesto pa je med 12 ekipami tudi ekipa, katere se je udeležila avtoralja »Mimo pomnikov revolucije«, ki ga je razpisala Zveza društev invalidov Slovenije.

— Glede na to, da pri »Kurivprodaji« Ljubljana tudi letos ni dovolj premoga, kar je bilo v začetku leta sicer zagotovljeno, je izvršni odbor sklenil, da bo spet organiziral pomoč pri dobavi za invalide z nižjimi dohodki. Interesenti se lahko prijavijo v društveni pisarni od 20. 6. do 15. 7. t. l. Ob prijavi morajo člani obvezno priložiti društveno člansko izkaznico, odločbo o najmanj 70-odstotni invalidnosti ter dokazilo o višini prejemkov.

— Društvo bo dne 25. 6. organiziralo enodnevni izlet v Mojstrano, Vrata, Rateče, Tamar, Planico, Kranjsko goro. Rok za prijavo je do 20. 6. t. l. Naslednji enodnevni izlet bo 30. 7. v Celje, Šentjur, Podčetrtek in Olimpe. Rok prijave je do 17. 7. t. l.

Vse informacije dobite v društveni pisarni Celovška 105 ali po tel. 558-115.

Društvo invalidov Ljubljana Šiška

Letni obračun invalidov

Delegati društva invalidov Ljubljana Šiška so se zbrali, dne 3. 6. na svoji redni letni skupščini, na kateri so sprejeli Poročilo o dosedanjem delovanju društva in si začrtali naloge za v naprej. Predsednica društva Ana Pintar je v svojem poročilu ugotovila, da organiziranje invalidov v krajevnih skupnostih in združenem delu nikakor ni zaživel. Pri tem je poudarila, da so pogosto glavna zavora pri ustanavljanju aktivov invalidov vodstvene strukture delovnih organizacij in da je mogoče tudi po tem soditi, kakšen imajo odnos do invalidske problematike.

Planinski tabor v dežju

Kljub slabemu vremenu je kakih tristo udeležencev 18. planinskega tabora na Rašici prisostvovalo celotnemu programu, ki sta si ga za slavnostni dan zamislila PD Rašica in MDO planinskih društev ljubljanskega območja, v kulturnem delu zbora pa je sodeloval tudi dramski igralec Polde Bibič. Še sreča, da je planinski dom Rašice čete kar prostoren, tako da so se mnogi, ki so vztrajali, lahko umaknili pod streho. Planincem, vajenim muhastega vremena, tudi dež ni preprečil vedrega razpoloženja. (Foto: Lado Vidmar)



NARODOPISNO POPOTOVANJE PO KRAJIH

52. Sp. Šiška, Šentvid in Tacen: Gasilci praznujejo

»Kranjski kmet bi se raje hudiču zapisal kakor da bi pazil na žveplenke. V Švici plača pet frankov, kdor ne hrani žveplenk v plehasti skatli, ki je otrok ne more odpreti, pri nas pa spravljajo kmetje in njih ženske, žveplenke vedno tako, da otroci gotovo dobe to najljubšo igračo. Tri četrtnine vseh požarov povzročijo otroci samo vsled neskončne zanikarnosti svojih staršev. Stotisoče denarja gre tako v nič, a naš kmet ostane na starem stališču, da so žveplenke igrača za otroke« — Tako je bruhal jezo dopisnik »Slovenskega naroda« ko je leta 1904 na Dolenjskem pogorela cela vas s 24 hišami, 48 gospodarskimi poslopji in cerkvijo vred. Zažgali so otroci, ki so se igrali z žveplenkami. Toda ali bi dandanes mogel napisati kaj drugače? Ravno pri sestavi tega zapisa mi je prišla v roke številka Ljubljanskega Dnevnika v kateri beremo: — Maribor, 6. junij (1988!!) Minuli konec tedna so otroci zanetili kar tri požare, skupno škodo pa cenijo na 31 in pol milijona dinarjev ... itd. Slovenci se torej v zadnjih desetletjih nismo prav nič poboljšali.

Vrli gasilci, v azbestnih uniformah in s čeladami na glavi, so že vrsto let nepogrešljivi sopotniki naše vsakdanjosti. Razlika je le v tem kako potrebna in učinkovita je bila njihova pomoč nekdaj in kako je zdaj. Dolenjska vasica Podpeč je pred štirinajdesetimi leti pogorela do tal tudi zaradi neučinkovitega posega gasilcev. Takrat so sami zašli v hudo nevarnost in so reševali predvsem svoja življenja, danes pa so močno izvežbani in le redko kateremu požaru niso kos.

Ko letošnje leto kar tri gasilska društva v naši občini praznujejo visoke jubileje, ne bo napak, če se nekoliko povrnemo v čase, ko so njihovi predhodniki šele pričeli



njali orati ledino v tej človekoljubni dejavnosti. V Sp. Šiški in Šentvidu je bilo to leta 1888, v Tacnu pa desetletje pozneje. Ta društva, iz katerih so pozneje izšla še mnoga druga, so tvorila odlične protipožarni okoliš, ki je segal od mesta Ljubljane do Medna, ter v roku okrog Šmarne Gore — od Medvoda do Sp. Gameljna. Pred ustanovitvijo teh požarnih obramb pa so bili tamkajšnji kraji povsem nezavarovani za primer požara. Tudi naša prestolnica je sorazmerno pozno dobila prvo gasilno društvo. Zaživel je leta 1870, načelovala sta mu Franc Doberlet in Ludvik Štrcler, imenovala pa se je Prostovoljno gasilno in reševalno društvo Ljubljana. Ljubljanski gasilci, med njimi tudi nekaj Nemcev, so potem gasili tudi v vaseh, ki spadajo pod našo občino. Največkrat so posredovali v Zg. Šiški — kar trikrat, po enkrat pa v Sp. Šiški, Dravljah, Medvodah (papirnica), in Stanežicah. Njihov okoliš je segel do Kamnika, kjer so gasili požar v tamkajšnji smodnišnici. Ko pa so se v naših krajih ustanovila samostojna društva, ljubljanski gasilci niso več hodili na pomoč izven mesta.

V Šiški je bil ustanovni član in dolgoletni načelnik Viljem Maurer, župan, v Šentvidu pa klepar Anton Belec, ki je navdušil člane Katoliškega društva rokodel-

Kakovostna republiška razstava ročnih del upokojencev

V Ljubljani je bila republiška razstava ročnih del upokojencev SR Slovenije v prostorih uredništva Delavske enotnosti. Razstavo sta organizirala uredništvo »Vzajemnosti« in ZDUS. Predstavitev ustvarjalnosti upokojencev je po odzivu in knjigi vtisov bila nadvse uspešna. Razstavljeni so bili izredno lepi izdelki vezenin z narodnimi motivi, izdelki iz lesa, kovine, pletene košare, klekljane in kvačkane čipke, akvareli, gobelini, lesorezi, narodna noša, cekarji in še in še.

Kakšen je bil odziv upokojencev ob pripravi razstave, ki naj bi sprito velikosti razstavnega prostora vsebovala 300 eksponat, ov razstavili pa smo jih 550 in jih morali tudi precej zavrniti, povejo že zgoraj navedeni podatki.

Na razstavi je bila zastopana tudi ZDU Ljubljana Šiška z 12 izdelki, med katerimi sta bila dva nagrajena. Pleteno srce iz testa, izdelek tov. Marjance Dobnikar iz Podutika in pletene košare-cajne, Bohorič Vinka iz Repenj-DU Vodice. Tudi sicer naša ZDU Šiška ob Dnevu upokojencev organizira za svoja društva razstavo ročnih del z ličnimi izdelki. Žal zaradi določene kvote nismo mogli biti udeleženi na republiški razstavi z več eksponati, vendar smo od 26 nagrad Šiskarji odnesli dve!

Novak Slavka



Mladi iz kluba Ilirija v Franciji

Kadetska ekipa košarkarjev ILIRIJE se je na povabilo organizatorjev udeležila mednarodnega turnirja EUROKADET 88 v Samouru v Franciji. Čeprav je organizator prevzel vse stroške bivanja, je ekipa odpotovala na turnir zahvaljujoč razumevanju staršev, saj so morali kriti največji del stroškov drage vožnje. Finančno pomoč so nam obljubile delovne organizacije RIKO, SLOVIN in GLOBTOUR.

Uspehi ekipe Ilirije, osvojitev prvega mesta na turnirju, na katerem so sodelovale ekipe iz Nemčije, Austrije, Luxemburga, Francije in Jugoslavije, ter imeti v ekipi tudi najboljšega igralca turnirja, je za naš klub lepo priznanje za delo z mladimi.

Poudariti moramo, da je trener Jani Eržen s seboj vzel samo tiste igralce z dobrim učnim uspehom. Vodstvom šol se zahvaljujemo za razumevanje in upravičen izostanek.

Janez ŠUSTER



Ljubljanska banka

Gospodarska banka Ljubljana

opravlja bančne storitve za občane v 51-tih bančnih enotah oz. ekspoziturah.

Z modernizacijo tehnologije poslovanja v enotah želi banka izboljšati poslovanje v obojestransko zadovoljstvo.

skih pomočnikov, da so v svojem okviru ustanovili »požarno brambo«, kakor so gasilec takrat pravili. V Šmartnem pod Šmarno goro je domačine aktiviral nadučitelj Fran Lavtižar. Prostovoljno gasilsko društvo tamkajšnje občine je imelo tri oddelke: Pirniče, Šmartno-Tacen in Gameljne. A že po treh letih se je razdelilo na samostojne enote v omenjenih krajih, pri čemer je med Šmartnom in Tacnom prednjačil zadnji. Sprva so imeli še skupnega načelnika in odbor, pozneje pa so si omislili vsak svoje vodstvo. V Srednjih Gameljah in Zgornjih Pirničah so zato šteli svoje ustanovno leto 1901, v Tacnu pa 1898. Iz Šentviškega društva pa so se v prvem desetletju vse do leta 1920 izločala samostojna društva: Dravljje, Podutik-Glince, Vižmarje, Stanežice, Medno in Guncelje, ki še danes redno delujejo. »Ognjegasci« so imeli zelo preprost notranji ustroj. Glavna oseba je bil načelnik, ki so mu pomagali podnačelnik, tajnik, blagajnik, četovodja, odborniki in podobno. V operativnem smislu so se gasilci delili na plezalce, brizgalničarje, trobentače in varuhe. Najbolj nevaren položaj so imeli plezalci, ki so vodili neposreden boj z ognjem. Za to mesto ni načelstvo nikoli odrejalo poročenih mož in očetov pač pa le mlade, krepke fante. Gasilci so prvotno gasili z ročnimi brizgalnicami, ki so zaposlovali precejšen del moštva, pozneje pa so si omislili brizgalne na motorni bencin. Prvi gasilci so bili silno poštvalni ljudje. Za članstvo v društvu so morali plačevati vsakoletno članarino ter pomagati pri prireditvah, ki so jih organizirali, da so se lahko samostojno vzdrževali. Prirejali so veselice in dramske igre in marsikateri kraj se ima le gasilec zahvaliti za kulturno dejavnost. Iz gasilskih dramskih poskusov so se razvila kulturna društva, njihovi domovi pa so se iz orodjarn spreminjali v kulturne dvorane. Prav tako so bili gasilci v prvih letih te dejavnosti v veliki življenjski nevarnosti. Sama taktika gašenja je bila mnogokje nedodelana, prebivalstvo neobveščeno, kako ukrepati v primerih požarov, zato so se včasih gasilci vračali z ranami in poskodovano opremo. A to jih ni motilo. Znan je primer ko je Janez Sever iz Šmartna leta 1904 iz goreče lesene koč »pri Petelinu« rešil dveletnega otroka zadržanega od strele, ter spravil na varno tri ženske, katerim pa ni bilo več pomoči. O tem dogodku, ki je presunil slovensko in nemško javnost na tedanje Kranjskem sem napisal krajšo zgodbo, ki bo v knjižni obliki izšla avgusta ko bodo praznovali tacenski gasilci.

Anton Belec (1857–1940), ustanovitelj in celih trideset



let načelnik šentviških gasilcev. Dolgoletni župan. Nosilec številnih funkcij iz kulturnega, gospodarskega in političnega življenja. Član deželne vlade, predsednik Kranjske gasilske zveze. Znan po tem da je leta 1895 izdelal in na vrhu Triglava postavil Aljažev stolp.

Poletje je tudi čas vaških veselic. Ni treba posebej poudarjati da so njihovi prireditelji v glavnem gasilci. Za troje naših društev bo letošnje leto še posebej slovesno. Ko se nam bodo predstavili v vsem svojem sijaju, s parado, lepimi uniformami, sodobnimi vozili in opremo bomo vedeli da so to dostojni nasledniki tistih starih ognjegasciev, ki jih je prikljical zvok trobente, da so v zakrpanih oblekah, s konjsko vprego in ročno brizgalno hiteli »Na pomoč«.

Andrej Mrak